

**EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS
SÄRSKILDA RAPPORT
EU:S STÖD TILL DEN BIOLOGISKA MÅNGFALDEN OCH KAMPEN MOT
KLIMATFÖRÄNDRINGAR I EU:S SKOGAR: POSITIVA MEN BEGRÄNSADE
RESULTAT**

SAMMANFATTNING

Kommissionens gemensamma svar på punkterna I–IV:

Som aviserats i meddelandet om den europeiska gröna given har kommissionen antagit EU:s nya skogsstrategi för 2030¹ som omfattar hela skogsnyckeln och främjar de många tjänster som skogarna tillhandahåller. Genom EU:s skogsstrategi som i sig bygger på EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 fastställs en vision och konkreta åtgärder för att förbättra skogarnas kvalitet inom EU och kvantiteten, och stärka skyddet och återställandet av dem och deras resiliens. Vidare är avsikten att främja skogssektorns bidrag till den nya tillväxtmodellen i enlighet med den europeiska gröna given.

Strategins centrala mål är att säkerställa växande, friska, diversifierade och motståndskraftiga skogar inom EU, som bidrar avsevärt till att stärka den biologiska mångfalden, höja EU:s klimatambition, trygga försörjning och stöda hållbar skogsbioekonomi. I strategin föreslås åtgärder för att skogarna inom EU ska bevaras och förvaltas på ett hållbart sätt, bl.a. genom stärkt skogsövervakning och strategisk planering. Den inbegriper också åtgärder som gör att ohållbara metoder undviks eller korrigeras och söker rätt balans och synergier mellan behovet av att öka insatserna för skydd, återställande och anpassning av skogarna för att uppnå å ena sidan EU:s mål gällande klimat och biologisk mångfald, å andra sidan olika socioekonomiska intressen som är kopplade till skogarna.

IV.

a) Strategin för biologisk mångfald för 2030², som antogs i maj 2020, behandlar redan frågan om förlusten av biologisk mångfald i EU, däribland i skogarna. Några av de viktigaste åtagandena i strategin för biologisk mångfald, som också berör skogar, är ökningen av det i lag skyddade området till 30 % av EU:s landyta, strikt skydd av 10 % av EU:s landyta, inklusive alla återstående urskogar och naturskogar i EU, effektiv förvaltning av alla skyddade områden, utveckling av riktlinjer för beskogning och återbeskogning som gynnar biologisk mångfald samt metoder för naturnära skogsbruk ett förslag till rättsligt bindande mål för återställande av natur i EU 2021, intensifiering av genomförandet av EU:s miljölagstiftning och kontrollen av efterlevnaden.

b) Artikel 6 om rapporteringsskyldighet omfattar inte kontrollernas kvalitet. På grundval av detta förkastade medlemsstaterna kommissionens förslag om att medta detta i den årliga rapporteringen.

Fjärranalyser kan vara kostnadseffektiva och användbara i specifika fall (t.ex. i fall där det förekommer överträdelser av naturlagstiftningen på grund av avverkning i skyddade områden), men de räcker i allmänhet inte i sig för att säkra tillämpningen av EU:s timmerförordning. Det faktum att en skog röjs säger lite om lagligheten i en sådan operation. Kommissionen kommer dock att främja en utökad användning av geospaciala underrättelser, bl.a. fjärranalyser, bland medlemsstaternas behöriga myndigheter för att bättre tillämpa gällande nationell lagstiftning som rör skogsbruks- och avverkningsverksamhet.

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén: *New EU Forest Strategy for 2030* COM(2021) 572 final

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén: *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

Inom EU är timmerförordningen endast ett av instrumenten som är aktuell i samband med olaglig avverkning. Olaglig avverkning kan strida mot reglerna i fågeldirektivet och habitatdirektivet och ge upphov till skyldigheter att korrigera skador enligt direktivet om miljöansvar. När det gäller användning av fjärranalyser för övervakning vill kommissionen ta upp flera punkter.

För det första omfattas övervakning, däribland övervakning av efterlevnad, av medlemsstaternas ansvar enligt ovan nämnda regelverk.

För det andra bör, vad gäller övervakning av efterlevnad, fjärranalyser ses som en typ av informationskälla för geospatiala underrättelser, och geospatiala underrättelser bör ses som en del av en nödvändig bredare uppsättning interventioner (kollektivt säkerställande av efterlevnad) för att bekämpa problem som t.ex. olaglig avverkning.

För det tredje stöder EU medlemsstaternas användning av fjärranalyser och geospatiala underrättelser genom Copernicus User-Uptake-ramprogram för partnerskap som syftar till att testa nationella plattformar för skogsinformation och användning av geospatiala underrättelser för att bekämpa olaglig avverkning i skogar (skogsbrott).

För det fjärde stöder kommissionen medlemsstaternas arbete med att säkerställa efterlevnad, inbegripet genom utveckling av vägledningsdokumentation som förklarar geospatiala underrättelser: se handledningen om att säkerställa efterlevnaden i landsbygdsområden och den tillhörande sammanfattande vägledningen: [Att säkerställa efterlevnaden av miljölagstiftningen i landsbygdsområden – Europeiska unionens publikationsbyrå \(europa.eu\)](#); [Att säkerställa efterlevnaden av miljölagstiftningen i landsbygdsområden – Europeiska unionens publikationsbyrå \(europa.eu\)](#) (sammanfattning) och vägledning om bekämpning av miljöbrott och relaterade överträdelser. Vägledning om bekämpning av miljöbrott, [Circabc \(europa.eu\)](#).

Slutligen har kommissionen en verkställande roll som fördragens väktare för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter, t.ex. enligt habitatdirektivet, och utnyttjar olika utredningsverktyg i detta sammanhang, bl.a. geospatiala underrättelser.

c) Kommissionen vill betona att EU:s nya anpassningsstrategi³ som offentliggjordes i februari 2021 jämfört med den tidigare strategin från 2013 innehåller mycket mer kraftfulla åtgärder för att stödja skogsanpassning, bl.a. genom att man ska skapa och sprida information, kunskap och praktiska lösningar.

d) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) stöder EU-politiken för landsbygdsutveckling och bidrar till landsbygdens ekonomiska, miljömässiga och sociala hållbarhet. Stöd för skogsbruksåtgärder inom Ejflu är en integrerad del av de politiska målen och bekräftar skogens många funktioner.

Den nya genomförandemodellen för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) kommer att ge medlemsstaterna större flexibilitet, och gör det därför möjligt för dem att bättre ta hänsyn till lokala förhållanden och behov. Förutom kravet på att investeringar i beskogning måste överensstämma med klimat- och miljömål enligt Forest Europe-riktlinjerna, måste stöd till skogsbrukssektorn baseras på en skogsbruksplan eller ett motsvarande instrument.

Användbar information om skogsbruksåtgärder kommer att tillhandahållas årligen i enlighet med nästa prestations-, övervaknings- och utvärderingsram. Endast utvärderingen av politiken kommer emellertid att bedöma hur skogsbruksåtgärdena påverkar den biologiska mångfalden och klimatet.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén: [Att bygga upp ett klimatrezilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning, COM\(2021\) 82 final](#).

V. Kommissionen godtar rekommendationerna.

INLEDNING

17. Även om genomförandegraden på nästan 50 % för båda skogsbruksåtgärderna i slutet av 2020 verkar ganska låg, bör det noteras att detta är en typisk nivå, särskilt för investeringsprojekt, som återspeglar den största andelen av de beviljade medlen. Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogarnas livskraft tar tid och slutbetalningarna av stödet ut betalas i slutet av respektive projekt. Därför väntas en ökning av den finansiella genomförandegraden i slutet av genomförandet av denna programperiod. På grund av övergångsperioden på två år och N+3-regeln kommer detta att infalla i slutet av 2025.

Noteras bör att skogsbruksrelaterade utgifter inom andra åtgärder för landsbygdsutveckling, t.ex. kunskapsöverföring, rådgivningstjänster, infrastruktur, grundläggande landsbygdstjänster (bl.a. Natura 2000-skogsbruksplaner) och samarbetsåtgärder rapporteras i de årliga genomföranderapporterna för varje landsbygdsutvecklingsprogram, även om vissa av dem rapporteras tillsammans med liknande verksamheter inom jordbrukssektorn. I alla händelser föreskrivs separat övervakning och rapportering för kompensationsbetalningar för skogsområden i Natura 2000 i de årliga genomföranderapporterna.

IAKTTAGELSER

Ruta 3 – Exempel på icke-specifika bevarandeåtgärder

När det gäller Spanien inledde kommissionen den 27 februari 2015 ett överträdelseförfarande och uppmanade de spanska myndigheterna att vidta åtgärder för att skydda och förvalta sina Natura 2000-områden. En kompletterande formell underrättelse sändes i juli 2020.

När det gäller Polen inledde kommissionen den 9 juni 2021 ett överträdelseförfarande och uppmanade de polska myndigheterna att vidta åtgärder för att skydda och förvalta sina Natura 2000-områden⁴.

Ruta 4 – Skydd av gamla skogar i Polen

Kommissionen gör en uppföljning vad gäller **Polen** för att se till att landet genomför EU-domstolens dom och uppfyller sina skyldigheter enligt habitatdirektivet ([direktiv 92/43/EEG](#)) och fågeldirektivet ([direktiv 2009/147/EG](#)) när det gäller att skydda Białowieżaskogen⁵.

Polen har fortfarande inte till fullo följt domen. Framför allt har Polen inte upphävt och ersatt bilagan till skogsbruksplanen för skogstrakten Białowieża, som infördes 2016, med åtgärder för att bevara området och skydda arterna och livsmiljöerna. De åtgärder som Polen planerar är inte förenliga med direktiven eller med domstolens dom.

33. Enligt EU:s timmerförordning avses med ”olagligt avverkat” timmer och trävaror ”avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet” i fråga om: ”rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser, betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer, avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsbruk och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer, tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs”.

34. Tillbörlig aktsamhet såsom detta definieras i timmerförordningen består av åtgärder och förfaranden som ger tillgång till all relevant information (steg 1), förfaranden för att samla in och

⁴Överträdelser i juni 2021: centrala beslut.

⁵ 2021 Överträdelser i februari: centrala beslut.

analysera all relevant information och alla relevanta handlingar (steg 2) och förutse lämpliga och proportionella åtgärder och förfaranden för att göra risken försumbar (steg 3).

36. Den information som kommissionen begär grundas på artikeln om rapportering (artikel 20) i förordningen. Medlemsstaterna har insisterat på att inte medta någon obligatorisk rapportering om övriga frågor (t.ex. kvaliteten på kontrollerna).

På grundval av tillgänglig information, i enlighet med definitionen i artikeln om rapportering, försöker kommissionen bedöma överensstämmelsen i medlemsstaternas övervakningsverksamhet, bl.a. de nationella reglerna som definierar olaglig avverkning eller de förfaranden som används för kontroller. Ett antal överträdelsefall har upprättats tidigare grundat på denna information. Vid behov kräver kommissionen att medlemsstaterna motiverar sina svar med styrkande handlingar som gör det möjligt att kontrollera informationens riktighet eller fullständighet (som i de nämnda överträdelsefallen).

39. Kommissionen vill påpeka att det finns begränsningar i användningen av fjärranalysdata för att säkerställa efterlevnad av timmerförordningen på EU-nivå. Kommissionens användning av geospatiala underrättelser för att bedöma potentiella överträdelser av habitat- eller fågeldirektivet utvecklas för närvarande och bygger på Copernicusdata och andra källor. Kommissionen kommer också att intensifiera insatserna för att öka medvetenheten hos medlemsstaternas behöriga myndigheter och att stödja dem i att förbättra deras användning av geospatiala underrättelser så att relevant naturskyddslagstiftning efterlevs. Copernicus User-Uptake-ramprogram för partnerskap stöder redan nationella plattformar för skogsinformation och användning av geospatiala underrättelser för att bekämpa olaglig avverkning i skogar (skogsbrott).

43. Det omarbetade direktivet om förnybar energi har tillsammans med förordningen om markanvändning, ändring av markanvändning och skogsbruk förstärkt EU:s hållbarhetsram för bioenergi efter 2020. Särskilt det omarbetade direktivet om förnybar energi har utvidgat EU:s kriterier för hållbarhet och minskade växthusgasutsläpp till att även omfatta biomassa inom värme och kraft (jämt flytande biobränslen för transport) och det har inkluderat särskilda kriterier för skogens biomassa. Dessutom krävs enligt det omarbetade direktivet om förnybar energi att medlemsstaterna utformar sina stödprogram på ett sätt som undviker onödiga snedvridningar av råvarumarknaden. Kommissionens nya lagstiftningsförslag om ändring av LULUCF-direktivet⁶ och det andra direktivet om förnybar energi⁷ stärker ytterligare EU:s hållbarhetsram för användning av biomassa för energiproduktion. I synnerhet föreslås i förslaget till ändring av det andra direktivet om förnybar energi att hållbarhetskriterierna för biomassa ska stärkas ytterligare och att användningen av kaskadprincipen ska stärkas. I förslaget tillämpas EU:s hållbarhetskriterier på mindre värme- och kraftanläggningar och vidare utvidgas de områden där utvinning av skogsbiomassa inte får ske. Kommissionen föreslår också att medlemsstaterna från och med den 31 december 2026 inte ska bevilja stöd, om än med vissa undantag, till enbart elproduktion från skogsbiomassa.

⁶ Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av efterlevnadsreglerna, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtagande att gemensamt uppnå klimatneutralitet senast 2035 inom markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, utvärdering av framsteg samt granskning, COM (2021) 554 final

⁷ Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652, COM (2021) 557 final

45. Den uppdaterade (år 2018) bioekonomistrategin⁸ innehåller förvisso åtgärder för att ytterligare förbättra vår förståelse och mätning av effekterna och konsekvenserna av bioekonomin på de ekologiska gränserna. Dessa åtgärder bygger på tidigare arbete som utförts av kommissionen och dess rådgivande organ samt generellt av forskarsamfundet sedan den tidigare strategin (2012); t.ex. inrättades ett observatorium för bioekonomi 2013 av det gemensamma forskningscentrumet i syfte att tillhandahålla data och information om den rådande bioekonomin. År 2017 integrerades det i kommissionens kunskapscentrum för bioekonomi, samordnat av det gemensamma forskningscentrumet.

46. Kommissionen vill framhålla att den nyligen antagna EU-klimatlagen⁹ ålägger EU och dess medlemsstater att göra kontinuerliga framsteg för att förbättra anpassningskapaciteten, stärka resiliensen och minska sårbarheten. Dessutom ska medlemsstaterna se till att deras anpassningsåtgärder överensstämmer med och ömsesidigt stöder olika sektorspolitiska områden. Alla medlemsstater har redan nationella anpassningsstrategier och/eller planer, varav de flesta inkluderar bedömningar av klimatiförändringens effekter, sårbarheter och risker för skogsbruket. På EU-nivå offentliggjorde kommissionen i februari 2021 sin nya EU-anpassningsstrategi, som lägger betydligt större vikt vid skogarna och innehåller fler och strängare skogsbruksåtgärder jämfört med 2013 års strategi.

50. Enligt EU:s skogsstrategi som antogs 2013 är skogsbruksplaner eller motsvarande instrument som grundas på principerna för hållbart skogsbruk viktiga instrument för att leverera flera varor och tjänster på ett välavvägt sätt. Skogsbruksplanerna är centrala i både EU:s strategi för biologisk mångfald 2020 och EU:s landsbygdsutvecklingsstöd. Strategin omfattar dem och främjar och stöder användningen av dem.

Kommissionens gemensamma svar på punkterna 51–52:

Arbetsgruppen drog slutsatsen att kriterier och indikatorer för hållbart skogsbruk är värdefulla verktyg för att övervaka tendenser, rapportering på regional, nationell och internationell nivå och för bedömning av övergripande framsteg mot hållbart skogsbruk, men de är inte i sig själva tillräckliga för att säkerställa ett hållbart skogsbruk. För detta ändamål har medlemsstaterna system för att praktiskt genomföra ett hållbart skogsbruk, bl.a.: nationell lagstiftning och nationella krav, deltagandeprocesser, icke-bindande mekanismer (standarder, riktlinjer etc.) incitament och bästa praxis samt marknadsbaserade frivilliga mekanismer (certifiering). Kriterier och indikatorer är således användbara och avsedda att bedöma hållbart skogsbruk i viss omfattning, inte på ledningsnivå. EU:s nya skogsstrategi för 2030 syftar till att ringa in ytterligare indikatorer och trösklar eller intervall, som bygger på de kriterier för hållbart skogsbruk som Forest Europe satt upp, på vissa klimat- och mångfaldsaspekter som rör skogarnas ekosystem, t.ex. hälsa, biologisk mångfald och klimatmål, och innehåller ett lagstiftningsförslag om ett samordnat system för inhämtning och rapportering av skogsövervakningsdata i EU.

54. I *Evaluation study of the forestry measures under Rural Development* (ej översatt till svenska)¹⁰ anges att skogsförvaltningsplaner kan spela en viktig roll i att utveckla hållbart skogsbruk på

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén: *En hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön*, COM(2018) 673 final.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

¹⁰ *Evaluation study of the forestry measures under Rural Development*, slutrapport, s. 85. Finns på <https://op.europa.eu/s/pkOE>

landskapsnivå, särskilt om detta tas med i territoriell planering för att säkerställa att alla områden av hållbart skogsbruk omfattas.

55. I EU:s nya skogsstrategi konstateras att skogarna har många funktioner, bl.a. socioekonomiska, miljömässiga och sådana som rör klimatanpassning och begränsning av klimatförändringar.

Skogsbruket utgör en integrerad del av EU:s landsbygdsutvecklingspolitik och bidrar till att uppnå några av de viktigaste miljömässiga, samhälleliga och ekonomiska målen för politiken. Programmen för landsbygdsutveckling stöder skogarnas ekonomiska, klimatmässiga och miljömässiga funktioner, även om de tre aspekterna kanske inte har samma tyngd i enskilda åtgärder inom ramen för dessa program.

58. Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att ge medlemsstaterna större flexibilitet att utforma sitt stöd, bl.a. till skogarna. Kommissionen föreslog en ny genomförandemodell där unionen fastställer de grundläggande politiska parametrarna (GJP-målen, breda typer av interventioner, grundläggande krav), medan medlemsstaterna har ett större ansvar för hur de uppfyller och når de överenskomna målen. En utökad subsidiaritet kommer att göra det möjligt att ta större hänsyn till lokala förhållanden och behov mot bakgrund av sådana mål. Medlemsstaterna kommer att vara ansvariga för att anpassa den gemensamma jordbrukspolitikens interventioner så att de på bästa sätt bidrar till att uppfylla EU:s mål.

Stöd till skogsbrukssektorn bör bidra till GJP:s specifika klimat- och miljörelaterade målsättning samt till att stärka den ekonomiska och sociala utvecklingen på landsbygden.

Vid utformningen av sina insatser måste medlemsstaterna ta hänsyn till målen för den europeiska gröna given och specifika rekommendationer till medlemsstaterna. Under godkännandeprocessen för de strategiska GJP-planerna kommer kommissionen att bedöma om planerna överensstämmer med den europeiska gröna given och strategierna och målen i denna.

Vad gäller alla framtida insatser som finns programmerade i de strategiska GJP-planerna ingår några allmänna bestämmelser i den framtida rättsliga ramen för stöd till skogsbruksinsatser. Förutom kravet på att investeringar i beskogning måste överensstämma med klimat- och miljömål enligt Forest Europe-riktlinjerna, måste stöd till skogsbrukssektorn bygga på en skogsbruksplan eller motsvarande instrument.

61. Enligt Ejflu-förordningen¹¹ och kommissionens vägledning till medlemsstaterna bör urvalskriterier tillämpas på ett obligatoriskt sätt (med vissa undantag) även i de fall då den tillgängliga budgeten för åtgärden/ansökningsomgången är högre än efterfrågan på finansiering. Medlemsstaterna måste upprätta denna typ av effektiva urvalsförfaranden för att välja ut de lämpligaste insatserna som kommer att bidra till åtgärdens mål.

Det bör understrykas att även i fall av otillräcklig tillämpning av urvalskriterier på grund av måttligt intresse måste alla behörighetsvillkor för respektive åtgärd vara uppfyllda som krav på ett stöd som uppfyller kraven.

64. Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att ge medlemsstaterna mer flexibilitet och subsidiaritet för att förenkla reglerna för stödet. Medlemsstaterna kommer dessutom att ha möjlighet att fastställa betalningarna för miljö- och klimatåtaganden för skogarna på grundval av kostnader och inkomstbortfall, med beaktande av det inriktade området enligt de fastställda behoven och målen.

65. Övervakningssystemet syftar inte till att mäta åtgärdernas effekt(er) utan att följa medlemsstaternas framsteg när det gäller att genomföra åtgärderna mot uppsatta mål.

¹¹ Artikel 49 i förordning (EU) nr 1305/2013 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

66. **Tabell 1** redovisar korrekt de output- och resultatindikatorer som är relevanta för övervakning av bidraget till biologisk mångfald och klimatförändringar. I **tabell 1** ingår dock inte relevanta kontextindikatorer, dvs.: **C.29** (Skog och annan trädbevuxen mark) som ger information om skogsområdet och annan trädbevuxen mark (totalt och andel); **C.31** (Marktäckning), som tillhandahåller den faktiska fördelningen av olika markkategorier, inklusive skogsområde; **C.34** (Natura 2000-områden), som ger information om det område som skyddas enligt Natura 2000 som används för jordbruk och/eller skogsbruk; **C.38** (Skyddad skog), som tillhandahåller andelen skog och annan trädbevuxen mark som skyddas för att bevara biologisk mångfald, landskap och specifika naturelement.

67. I det nuvarande och framtida övervaknings- och utvärderingssystemet för den gemensamma jordbrukspolitiken är resultatindikatorernas roll att bedöma omfattningen av relevanta åtgärder och kontrollera om medlemsstaternas genomförande av dessa åtgärder går enligt planeringen.

Även om det inte finns några konsekvensindikatorer för skog, innehåller övervaknings- och utvärderingssystemet kontextindikatorer som ger en övergripande bild av skogsområdet (ingår i Natura 2000).

Tillsammans med outputindikatorerna används dessa indikatorer i utvärderingen, som i slutändan bedömer effekterna av politiken.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

72. Definitionerna av "lagligt" och "olagligt avverkat" i artikel 2 i timmerförordningen avser tillämplig nationell lagstiftning gällande avverkning som kommissionen inte har någon behörighet för (utom när lagstiftningen avser EU-lagstiftning, t.ex. habitatdirektivet, varvid kommissionen kan agera, som exemplet i ruta 4 visar). Dessutom är det medlemsstaterna som är behöriga att kontrollera genomförandet av skyldigheterna enligt timmerförordningen för verksamhetsutövare och handlare.

Vad gäller kontrollen av medlemsstaternas skyldigheter bedömer kommissionen efterlevnaden på grundval av den information som rapporteras enligt artikel 20 i timmerförordningen. Bevisning för flera överträdelsefall har tidigare samlats med hjälp av denna information. Vid behov kräver kommissionen att medlemsstaterna motiverar sina svar med styrkande handlingar som gör det möjligt att kontrollera informationens riktighet eller fullständighet (som t.ex. i de nämnda överträdelsefallen).

73. Jämfört med det tidigare direktivet om förnybar energi förstärker det omarbetade direktivet om förnybar energi EU:s hållbarhetskriterier för bioenergi, bl.a. med ytterligare skyddsåtgärder för att säkerställa att skogsbiomassa för energi anskaffas på hållbart sätt. I kommissionens lagstiftningsförslag om ändring av det andra direktivet om förnybar energi stärks hållbarhetskriterierna för biomassa ytterligare och det anger områden där utvinning av biomassa inte får ske. Vidare föreslås en bredare tillämpning av EU:s hållbarhetskriterier på mindre värme- och kraftanläggningar och det nationella stödet till elproduktion från skogsbiomassa begränsas.

Skogarnas anpassning till klimatförändringarna behandlas i EU:s nya anpassningsstrategi och i EU:s nya skogsstrategi för 2030.

74. Skogsbruksplaner eller motsvarande instrument baserade på principerna för hållbart skogsbruk är nödvändiga för att leverera flera varor och tjänster på ett välavvägt sätt och är centrala i EU:s landsbygdsutvecklingsstöd. Kommissionen anser att Natura 2000-betalningar i skogar, investeringar som förbättrar skogsekosystemens resiliens och miljövärde samt skogs-, miljö- och klimatjänster och skogsbevarande under landsbygdsutveckling bidrar till biologisk mångfald och resiliens mot klimatförändringar. Kommissionen bekräftar emellertid att vissa av skogsbruksåtgärderna kunde ha varit bättre utformade.

Även om den framtida gemensamma jordbrukspolitiken innebär att medlemsstaterna med större flexibilitet kan utforma sitt stöd, måste alla insatser baseras på en tydlig insatslogik som tillgodoser de

fastställda behoven avseende de nio specifika målen och GJP:s övergripande mål. Vid utformningen av sina insatser måste medlemsstaterna ta hänsyn till målen för den europeiska gröna given och kommissionens särskilda rekommendationer till enskilda medlemsstater.

Det gemensamma EU-övervakningssystemets roll är inte att mäta effekterna av skogsåtgärder inom GJP. Det finns för många faktorer, förutom GJP, som påverkar skogarnas biologiska mångfald och klimatförändringar. Endast utvärderingar kan bedöma nettoeffekterna av åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Rekommendation 1 – Förbättra bidraget till den biologiska mångfalden och ta itu med klimatförändringarna i skogar

a) Kommissionen godtar rekommendationen.

I EU:s nya skogsstrategi för 2030, antagen den 16 juli 2021, föreslås många heltäckande åtgärder för att förbättra skogarnas kvalitet inom EU och kvantiteten liksom även återställandet av dem och deras resiliens. Där betonas behovet av att fastställa ytterligare indikatorer och trösklar eller intervall för hållbart skogsbruk. Ge råd och vägledning angående utvecklingen av betalningssystem för ekosystemtjänster, Ge vägledning och främja kunskapsutbyte om god praxis rörande klimatanpassning och resiliens, Lägga fram ett lagstiftningsförslag om EU:s skogsövervakning, rapportering och datainhämtning, bl.a.s krav på strategiska planer för skog på nationell/regional nivå.

Den kommer att bygga vidare på strategin för biologisk mångfald för 2030, antagen i maj 2020, som innehåller ingående handlingsplaner, tillsammans med en vägledande tidsplan för dem, som syftar till att förbättra tillämpningen av skogsbevarande åtgärder, och därmed utgör ett betydande steg mot genomförandet av denna rekommendation. Kommissionen kommer att tillhandahålla en resultattavla som avspeglar genomförandestatusen för de olika åtgärderna före slutet av 2021¹².

I utarbetandet av de två ovannämnda strategierna har kommissionen gått igenom den nuvarande policyramen på grundval av tidigare utvärderingar samt offentlig återkoppling som tagits emot under de öppna offentliga samråden. EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 föreskriver följande åtgärder som är relevanta för att genomföra denna rekommendation av kommissionen:

- Kommissionens förslag om kriterier och vägledning för identifiering och utseende av ytterligare skyddade områden och ekologiska korridorer, bl.a. en definition av strängt skydd och för hur andra områdesbaserade bevarandeåtgärder och stadsförgröning kan bidra till EU:s naturskyddsmål för 2030.
- Förslag om bindande mål för återställande av natur i EU, bl.a. bedömning av en eventuell EU-omfattande metod för att kartlägga, bedöma och uppnå goda tillstånd för ekosystemen så att de kan främja detta.
- Vägledning om urval och prioritering av arter och livsmiljöer för prioriterade åtgärder för att säkerställa att minst 30 % av arter och livsmiljöer som för närvarande inte har gynnsam status är i den kategorin år 2030, eller åtminstone visar en stark positiv trend.
- Metodisk vägledning för kartläggning och övervakning av återställande och ekosystems tillstånd och tjänster.
- Riktlinjer för beskogning och återbeskogning och metoder för naturnära skogsbruk.
- Färdplan för planteringen av minst 3 miljarder ytterligare träd i EU före 2030, med full respekt för ekologiska principer - offentliggjord den 16 juli 2021.

b) Kommissionen godtar rekommendationen.

Rekommendation 2 – Stärk kampen mot olaglig avverkning

¹² Resultattavlan ska lägga ut på webbplatsen för kunskapscentrumet för biologisk mångfald

a) Kommissionen godtar rekommendationen. Den kommer att överväga detta i samband med det kommande lagstiftningsinitiativet om åtgärder för att minimera risken för avskogning och skogsförstöring i samband med varor som släpps ut på EU-marknaden.

Genom att godta denna rekommendation påpekar kommissionen att den inte är i stånd att göra specifika åtaganden i förhållande till eventuella lagförslag eller resultatet av lagförhandlingarna med medlagstiftarna.

b) Kommissionen godtar rekommendationen. EU:s nya skogsstrategi för 2030 innehåller åtgärder som syftar till att påskynda genomförandet och efterlevnaden av EU:s befintliga regelverk.

Rekommendation 3 – Inrikta skogsbruksåtgärder för landsbygdsutveckling bättre på den biologiska mångfalden och klimatförändringarna

a) Kommissionen godtar rekommendationen.

När kommissionen godkänner de strategiska GJP-planerna avser den att bedöma om kraven på EU-nivå är uppfyllda och de utformade interventionerna bygger på swot-analysen och behovsbedömningen, med tanke på målen för den europeiska gröna given och kommissionens särskilda rekommendationer till enskilda medlemsstater.

Skogsbruksåtgärder som stöds av Ejflu bör överensstämma med principerna för hållbart skogsbruk, med beaktande av skogarnas multifunktionalitet.

Inom den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer endast sådana investeringar i skogsplantering att vara möjliga som är förenliga med klimat- och miljömål i linje med principerna för hållbart skogsbruk, som utvecklats i de alleuropeiska riktlinjerna för beskogning och återbeskogning.

Dessutom måste stödet till skogsbrukssektorn baseras på en skogsbruksplan eller ett motsvarande instrument.

b) Kommissionen godtar rekommendationen.

Den noterar att bedömningen av skogsbruksåtgärdernas effekter på den biologiska mångfalden och klimatåtgärderna endast kan hanteras genom utvärdering.